

143

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 maja 1973 r.

w sprawie ustalenia kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu za 1972 r.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 412 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. w sprawie ustalania kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu (Monitor Polski z 1961 r. Nr 1, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla obliczenia premii dla posiadaczy skarbowych bonów inwestycyjnych ustala się koszty zestawu materiałów budowlanych potrzebnych do wybudowania 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu w ce-

nach detalicznych obowiązujących w dniu 31 grudnia 1972 r. w wysokości 169.385 zł w tym:

a) dla materiałów budowlanych	148.396 zł,
b) dla materiałów wodociągowo-kanalizacyjnych	17.941 zł,
c) dla materiałów elektrycznych	3.048 zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych: A. Karkoszka

144

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 22 maja 1973 r.

w sprawie ustalenia wzoru oraz zasad i trybu nadawania odznaki „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”.

Na podstawie § 5 uchwały nr 80 Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1973 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Za zasługi w zwalczaniu powodzi” (Monitor Polski Nr 18, poz. 112) zarządza się, co następuje:

§ 1. Odznakę „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”, zwaną dalej „odznaką”, nadaje Minister Rolnictwa w uznaniu zasług przy zapobieganiu i zwalczaniu powodzi.

§ 2. 1. Odznaka ma kształt okrągłego medalu o średnicy 40 mm. Licowa strona odznaki przedstawia klęczącego na prawym kolanie mężczyznę osłoniętego przed uderzającymi falami wody, z rękami wzniesionymi w kierunku fal, a za nim dwa budynki: u góry fabryczny, u dołu mieszkalny. W otoku odznaki znajduje się napis „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”. Odznaka jest zawieszona przy pomocy otwartego od góry wieńca laurowego na baretce w kształcie odwróconego trapezu. Baretka jest pokryta dwoma poziomymi paskami zielonej emalii. Odwrotna strona odznaki jest gładka. Odznaka jest wykonana ze stopu metali i pokryta jest złotem lub srebrem, w zależności od jej stopnia.

2. Wzór odznaki określa załącznik do zarządzenia.

§ 3. Z wnioskami o nadanie odznaki występują właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) lub przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 4. Wnioski o nadanie odznaki należy nadsyłać do Ministerstwa Rolnictwa. Wskazane jest, aby wnioski o nadanie odznaki były nadsyłane natychmiast po stwierdzeniu czynu, stanowiącego podstawę do nadania odznaki.

§ 5. Wnioski o nadanie odznaki powinny być opracowane z dużą wnikliwością i poważną oceną zasług oraz uzgodnione z organizacjami społecznymi i politycznymi.

§ 6. Wniosek o nadanie odznaki powinien zawierać następujące dane dotyczące osoby zgłaszanej do wyróżnienia: imię i nazwisko, a w odniesieniu do mężatek także nazwisko panieńskie, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania, miejsce pracy i stanowisko służbowe, karalność sądową (za co, kiedy i wymiar kary), posiadane odznaki oraz rok ich nadania, uzasadnienie wniosku ze szczegółowym opisem zasług.

§ 7. 1. Wręczenie odznaki i legitymacji odbywa się w sposób uroczysty.

2. Wręczenia odznaki dokonuje Minister Rolnictwa lub przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), bądź też upoważniona przez niego osoba.

§ 8. Odznakę nosi się na prawej stronie piersi.

§ 9. O nadaniu odznaki czyni się wzmiankę w aktach osobowych pracownika.

§ 10. Ministerstwo Rolnictwa prowadzi ewidencję nadanych odznak.

§ 11. 1. Przez czyn uzasadniający pozbawienie pracownika odznaki należy rozumieć przestępstwo popełnione z chęci zysku lub innych niskich pobudek, stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu.

2. O pozbawieniu odznaki orzeka Minister Rolnictwa w trybie jej nadania.

3. Fakt utraty lub pozbawienia odznaki odnotowuje się w ewidencji nadanych odznak, a także na odpisie dokumentu nadania odznaki, znajdującym się w aktach osobowych pracownika.

§ 12. W razie zagubienia lub zniszczenia odznaki albo dokumentu stwierdzającego jej nadanie Ministerstwo Rolnictwa wydaje nową odznakę lub duplikat dokumentu.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *J. Okuniewski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 maja 1973 r. (poz. 144).

WZÓR ODZNAKI „ZA ZASŁUGI W ZWALCZANIU POWODZI”

145

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 11 maja 1973 r.

w sprawie cen skupu oraz zasad klasyfikacji liści i nasion tytoniu krajowego.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) oraz § 3 ust. 2 uchwały nr 300 Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 1971 r. w sprawie zawierania umów kontraktacji tytoniu oraz cen skupu liści i nasion tytoniu krajowego (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 3 i z 1973 r. Nr 12, poz. 71) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się taryfę wykupu wraz z zasadami klasyfikacji liści i nasion tytoniu krajowego, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 25 lutego 1972 r. w sprawie cen skupu oraz zasad klasyfikacji liści i nasion tytoniu krajowego (Monitor Polski Nr 18, poz. 113).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że taryfa wykupu liści i nasion tytoniu krajowego ma zastosowanie przy ich wykupie, poczynając od zbiorów z 1973 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *E. Kołodziej*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 11 maja 1973 r. (poz. 145).

TARYFA WYKUPU LIŚCI I NASION TYTONIU KRAJOWEGO

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ceny ustalone w rozdziale 2 stosuje się do liści tytoniu, nadających się do przetworzenia na wyroby tytoniowe.

2. Liście i części liści tytoniu zanieczyszczone obcymi domieszkami, niedojrzałe, nie dosuszone, zniszczone przez choroby, zmarznęte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute, jak również liście rozsładnikowe uznaje się za surowiec nieużyteczny i poddaje się zniszczeniu. Producent może być obecny przy niszczeniu surowca nieużytecznego.